

Tonček (*mu prestriže besedo*): Tako, vedeva naj se kakor tatova, kar bi tudi bila, ako bi vedoma in nalašč obdržala tuje blago. Ne, Jožek, ako si tako zloben, potem se nočem odslej nič več igrati s teboj.

Jožek (*prestrašen*): Tatova? Ne! Ako to misliš — ali sitno je pa vendar — jaz sem se že zelo veselil.

Tonček: Veseliti se hočeva tega, da bo tisti, ki je denar izgubil, svojo lastnino zopet dobil nazaj. Mogoče, da je bil ubog posel, ki je sedaj v največji zadregi in stiski, in ki se le s tem tolaži, da ga je našel pošten človek.

Jožek: Prav imaš, Tonček! Moje misli so bile na slabem potu — v bodoče ne maram biti več tak. (*Poda mu roko.*)

Tonček: „Boljši vinar po pravici kakor krona po krivici“, pravijo vedno gospod učitelj. To nam bodi vedno v spominu, kadar mikajo v izkušnjave.

Malenšek.

J e s e n .

Spet jesen se bliža.
Z njo moreča smrt,
Ki odene zemljo
Vso v mrtvaški prt.

Gosta megla zemljo
Spet pokrila bo,
Travnica zelena
Usahnila bo.

Drobne ptičke daleč
Pojdejo od nas;
Spet se bo približal
Mrzli zimski čas.

Slavko Slavič.

